

De oogen der studenten aan de Rijks-Universiteit te Leiden. Academisch proefschrift van H. v. ANROOIJ. April 1884.

In 1881 werd door Q. C. COLLARD een onderzoek der oogen der studenten aan de Rijks-Universiteit te Utrecht ingesteld, en het resultaat verscheen als proefschrift tot verkrijging van den doctoralen graad. In navolging van dezen werd door H. v. ANROOIJ een dergelijk onderzoek te Leiden ingesteld; wij hebben aan dit onderzoek het bovengenoemd proefschrift te danken. Waarschijnlijk wachten ons dus nog twee proefschriften over hetzelfde onderwerp, namelijk te Groningen en te Amsterdam.

V. ANROOIJ geeft eerst eene beschrijving van hetgeen anderen op dit gebied verricht hebben, hetgeen echter meestal betrekking heeft op het onderzoek van schoolkinderen en leerlingen der gymnasia en realschulen in Duitschland. TSCHERNING, COHN en COLLARD zijn de eenigen, die de oogen van studenten en meer volwassenen hebben onderzocht.

Van de 645 Leidsche studenten werden 470 met 939 oogen onderzocht. Bij één student toch was het rechter oog geëucleëerd.

Van de 470 behoorden 213 tot de Medische, 200 tot de Juridische, 30 tot de Literarische, 18 tot de Philosophische en 9 tot de Theologische faculteit.

Bij 213 Medici	waren 58 myopen, d. i.	27.23 pCt.
" 200 Juristen	" 70 " "	35 "
" 30 Literatoren	" 12 " "	40 "
" 18 Philosophen	" 11 " "	61.11 "
" 9 Theologen	" 2 " "	22.22 "

Waarom dit groote verschil in de verschillende faculteiten is toe te schrijven, is niet bekend. COLLARD, die van 410 studenten 129 Theologen onderzocht, vond ook het procentgehalte aan myopen veel lager dan bij de andere faculteiten. De *Arnhemse Courant* oppert het vermoeden dat de reden daarin gelegen is, dat de Theologen zich met het onzichtbare bezig houden.

Naar den leeftijd leverde het onderzoek de volgende resultaten:

Onder 122 studenten van 17—20 jaren	waren 40 myopen, d. i.	32.78 pCt.
" 264 " " 21—24 " "	81 " "	30.68 "
" 84 " " 25—33 " "	32 " "	38.5 "

Hieruit zou men kunnen afleiden dat na het 20ste jaar de myopie afneemt, om later weêr te stijgen. Dit is niet wel aan te nemen, maar veeleer moet men denken aan spasmus van de accommodatie, die op den leeftijd van 17—20 jaren meer voorkomt dan dien van 21—24.

Uit hetgeen door de studenten aangaande de oogen hunner bloedverwanten kon worden opgegeven, is het volgende gebleken. In 5 gevallen bestond er myopie bij den vader zoowel als bij de moeder. In 18 gevallen was alleen de vader, in 8 gevallen alleen de moeder kortzichtig. In 3 gevallen, waar beide ouders bijziende waren, bestond diezelfde afwijking ook bij broeders of zusters.

Bij de 18 gevallen, waar alleen de vader bijziende was, kwam 9 maal die stoornis ook bij broeders of zusters voor, terwijl daar, waar alleen myopie der moeder werd opgeteekend, meestal tevens bijziendheid ook bij broeders of zusters bleek te bestaan.

Onder de onderzochten waren 55 hypermetropen, verdeeld als volgt:

Van 213 Medici	waren 33 hypermetropen, of 15.5 pCt.
" 200 Juristen	" 18 " " 9 "
" 30 Literatoren	" 2 " " 6.6 "
" 9 Theologen	" 2 " " 22.2 "
" 18 Philosophen	" 0 " " 0 "

Myopisch astigmastisme kwam 29 maal, hypermetropisch astigmastisme 19 maal voor.

In het tweede hoofdstuk wordt eene beschrijving gegeven der 17 studenten, die aan kleurenblindheid leden. Daaronder waren volgens de onderscheiding van HOLMGREN 3 roodblinden en 11 groenblinden, terwijl hij de 3 overigen „incomplètement viciés” zou genoemd hebben. Bij enkelen bleek de kleurenblindheid meer in de familie voor te komen.

Dit is in korte trekken de inhoud van het proefschrift. Het onderzoek is met groote nauwkeurigheid verricht. Alleen vind ik nergens vermeld of de myopie nauwkeurig gecontroleerd is met den oogspiegel, en zou het misschien raadzaam zijn bij het herhalen van dergelijke onderzoekingen de accomodatie op te heffen. Wij bezitten in de homatropine een middel, dat de onderzochten slechts korten tijd eenigen last kan veroorzaken. Misschien zouden dan van de 84 Myopen, die bij VAN ANROOIJ van 0.5 tot 1 D. Myopie bezaten, de grootste helft Emmetropen, of zelfs Hypermetropen blijken te zijn.

Amsterdam, Juli 1884.

J.

Opium-smoking in America and China. A study of its prevalence, and effects, immediate and remote, on the individual and the nation, by H. H. KANE M. D. — New-York, PUTMANN'S SONS. Kl. 8°, 156 blz.

Nadat Ref. vroeger (zie Jaargang 1881, blz. 663) een boek van denzelfden schrijver, in verband met eenige beschouwingen over het toenemend misbruik van morphine, vooral door subcutane injectiën, ter sprake heeft gebracht, schijnt hem eene korte vermelding van het hierboven genoemde geschrift wenschelijk.

In sierlijken vorm uitgegeven, bevat het boekje merkwaardige mededeelingen omtrent het in de laatste jaren ook in Amerika doorgedrongen opium-rooken, voorstellen van medisch-politischen aard, en belangrijke beschouwingen omtrent de oeconomische en verdere maatschappelijke beteekenis van het euvel.

Daar de schadelijke invloed van het „amphioen-schuiven” in Oost-Indië aan Nederlandsche geneeskundigen genoegzaam bekend is, en over de chronische intoxicatie met opium niet veel nieuws te zeggen valt, zal ik mij bepalen tot het meêdeelen van een paar hoofdpunten uit hetgeen KANE vermeldt omtrent het opium-rooken in America en China, uit een maatschappelijk oogpunt beschouwd; en van zijne ervaring omtrent de schadelijke werking van dat rooken op het organisme, welke ervaring niet geheel met de meest verbreide meeningen overeenstemt. Daarmede acht ik genoeg gedaan te hebben, om de aandacht op het boekje te vestigen.

Eerst sedert weinige jaren zijn (blanke) bewoners van America tot het opium-rooken overgegaan. In Californië zou in 1868 zekere jacht-liefhebber, CLAN-